

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213222081
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4213222081.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej v právnej veci žalobcu: CASH COLLECTORS SK s.r.o., IČO: 44 703 015, Mlynské Nivy 48, Bratislava, v konaní zast.: AK Herceg, s.r.o., advokátska kancelária, Košická 56, Bratislava, proti žalovanému: W. W., nar. XX.XX.XXXX, Ul. W. XXXX/XX, N., občan SR, o zaplatenie 2.849,90 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Komárne č.k.6C/162/2014-116 zo dňa 17. októbra 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1až 4, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o ochrane spotrebiteľa"), § 257 CSP, ako aj skutočnosťami zistenými z obsahu spisu, na základe čoho dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť.

2. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 1.659,70 eura, ktorý úver sa žalovaný zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 43,48 eura. Žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy prestal plniť, preto sa celý dlh stal splatný. Pohľadávka vyplývajúca z úverovej zmluvy bola zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.12.2010 postúpená žalobcovi.

3. Súd prvej inštancie predmetnú zmluvu o splátkovom úvere považoval za zmluvu spotrebiteľskú. Vychádzal zo skutočnosti, že v danom prípade žalovaný uzatváral zmluvu v postavení spotrebiteľa a právny predchodca žalobcu v postavení dodávateľa. Poukázal na to, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny a zastal názor, že úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu túto charakteristiku spĺňa. Zdôraznil, že sporná zmluva neobsahuje žiadnu zmienku o poskytnutí úveru na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania žalovaného. Súd v zmysle uvedeného považoval právny vzťah zo zmluvy za vzťah spotrebiteľský a posudzoval ho podľa ust. OZ, a to aj z hľadiska premlčania. Konštatoval, že s poukazom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa bol súd povinný ex offo prihliadať na premlčanie a na iné skutočnosti, ktoré bránia uplatneniu práva, a to i bez toho, aby sa ich spotrebiteľ dovoľával, i keď inak je to potrebné. Súd dospel k záveru, že právo žalobcu uplatnené v tomto konaní je premlčané, a preto žalobu zamietol. Dôvodil, že z výpisu predmetného úveru vyplýva, že dátum poslednej úhrady je 20.03.2007. Pôvodný veriteľ teda mohol vyvolať splatnosť celého dlhu najneskôr 31.12.2007 a predmetné právo si potom mohol prvýkrát uplatniť na súde podľa VOP už 01.01.2008. Súd zastal názor, že v zmysle uvedeného žalobcovi začala

plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie sporného dlhu dňa 01.01.2008 a uplynula dňa 01.01.2011. Žaloba na súd bola podaná dňa 01.10.2013, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonnej lehote napadol odvolaním žalobca. Ako odvolací dôvod uviedol ust. § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP. Závery súdu prvej inštancie a ako i samotné odôvodnenie rozsudku považoval za absolútne nesprávne. Zastal názor, že súd sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, že žalovaná pohľadávka bola pohľadávkou vyplývajúcou z úverovej zmluvy. Poukázal na znenie ust. § 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V tejto súvislosti zdôraznil, že právny predchodca žalobcu nevyužil svoje právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého dlhu, a teda na daný právny vzťah je možné aplikovať výlučne ust. § 103 OZ, podľa ktorého začína plynúť premlčacia doba každej jednotlivéj splátky odo dňa jej zročnosti. Poukázal na to, že treba vziať do úvahy aj objektívnu právnu skutočnosť, a to zmluvne dohodnutý dátum konečnej splatnosti úveru. Uzavrel, že ak termín konečnej splatnosti úveru bol dňa 20.10.2010, podaním žaloby dňa 01.10.2013 nemohlo prísť z vyššie uvedených dôvodov k premlčaniu uplatnenej pohľadávky. Podporne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.07.2008 sp.zn. 4 Obo 54/2007.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len "CSP"), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

8. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že žalobou uplatnené pohľadávky sú premlčané. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie na danú vec ex offo aplikoval ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa a posudzoval včasnosť uplatnenia nároku a dospel k záveru, že žalobca podal žalobu po uplynutí premlčacej doby. Odvolací súd po prejedaní veci sa s uvedeným postupom súdu prvej inštancie nestotožnil, pretože musel prihliadnuť na nález Ústavného súdu SR zo dňa 05. februára 2018, sp. zn. PL. ÚS 11/2016, ktorý bol vyhlásený v Zbierke zákonov SR dňa 27. 09. 2018 a ktorým vyslovil, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Hoci ústava a zákon o ústavnom súde nemajú výslovné ustanovenia o hmotnoprávných účinkoch nálezu o nesúlade vydaného pred právoplatným skončením konania, treba dôjsť k jednoznačnému záveru, že v týchto veciach nastávajú hmotnoprávne účinky pre všetkých účastníkov konania ex tunc. Ak sa totiž tieto účinky prejavujú ex tunc vo veciach judikovaných právoplatne pred uverejnením nálezu, potom a fortiori to musí tak byť vo veciach neskončených právoplatne v momente uverejnenia nálezu o nesúlade. Opačný výklad je priamym popretím princípu zachovávanía ústavnosti a zároveň neprípustným absolutizovaním princípu právnej istoty (nález Ústavného súdu SR z 20. decembra 2006 sp. zn. I. ÚS 316/06-37).

9. S prihliadnutím na uvedené závery preto súd prvej inštancie svojim postupom, aplikáciou ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, posudzovaním včasnosti uplatnenia nároku žalobcu bez vznesenia námietky premlčania žalovaným, porušil právo žalobcu na spravodlivý proces, z ktorého dôvodu musel odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie poukazom na § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP. Povinnosťou

súdu prvej inštancie bude preskúmať nárok žalobcu a vo veci rozhodnúť. Vo svojom novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).